

O SOCIALISTIČNI PERSPEKTIVI V ITALIJI

«Neodvisna socialistična zveza» njen nastanek, razvojna pot in cilji

V prejšnjem članku smo na kratko orisali splošne pogoje in okoliščine, ki se v Italiji kažejo glede na razvoj socialističnega gibanja, potem ko je bilo po objavi danes že pokopane rezolucije do konca okrnjenje. Danes bi nekaj spregovorili o tem, kako so v Italiji, sicer zelo težkih ekoloških, vendarle začela kiliti nove socialistične sile, katerih zgodovinska naloga bo, da znova vzpostavlja močno, enotno socialistično gibanje, za obrambo pravic italijanskega delovnega ljudstva proti vsem izkorisčevalcem, in da mu pomagajo najti pot v nove, boljše, naprednejše družbene pogoje.

Maja 1951. so se v Rimu zbrali Valdo Magnani, Aldo Cucchi, Riccardo Cocconi, bivši člani KPI in partizani, da bi s še nekatерimi tovarisi, prav tako bivšimi pripadnikami raznih bolj ali manj socialističnih političnih skupin, predstesi z vidika socialističnega razvoja skrajno porazno situacijo, poiskali nove oblike in poti, da bi z njimi dali socialističnemu gibanju novega poleta. Na tem sestanku je bila ustanovljeno tako imenovan «Gibanje italijanskih delevacev» (MLI) - Movimento Lavoratori Italiani in glasilo, tudi »Socialistični preporod (Risorgimento socialista). Gibanje je šteло v začetku redi in približno trideset članov, razpršenih po vsej Italiji. Septembra istega leta - v tem se je steklo članov dvignilo na nekaj sto - se je v Rimu vršil vesedravni shod, na katerem so si v gibanju vključeni enoedvisni socialisti, postavili konkretnje načoke, ki so jih imeli doseči. Med drugim je bilo rečeno in poučljeno, da »Gibanje italijanskih delevacev« ne gre smatrati za navadno frakcijo komunističnih disidentov, kakor tudi za nekakšno osnovno bodoči tretji socialistični stranki. Program je bil v resničnosti mnogo širši, zakaj postalo je, da ima to gibanje raziskan center za koordinacijo in usmerjanje vseh enoedvisnih pripadnikov socialističnih idej, ne glede na to, kateri politični skupini formljajo. V naslednjem času pa bi se začrtala dolgoročna enotna politična linija, okrog katere bi se pristaši združili v enotni socialistični

Razumljivo, da so kominformisti kmalu zaslužili v tem gibanju svojega najhujšega pogrešarja, soledarskega posrednika, ki se že takoj v začetku dali vse od sebe, da bi ga uničili. Se bolj razumljivo je, da so se pri tem, kakor je nujno navada, obilno poslužili takoj fizičnega terorja, kar najbolj podlega natolcevanju, laži itd. vsega, o čemer skrbi, da je v najlepšem skladu z znanimi metodami kominformovskega prepravljanja. Med drugim so o prioritetu gibanja govorili čas oprijetosti, da se podvzamejo ukrepanje, da se določi takšna linija, ki ne bo odvisna ne od Amerike, ne od SZ.

Hkrati je bilo treba poiskati zaveznike med vsemi, ki so skrbiti kokriščokom nezadovoljstvu, zato tudi oportunitizmu svetovnih bolj ali manj kapitalistov, socialističnih voditev, posebno med levimi sozialdemokratimi. Kakor komunisti, so tudi vladni burzavni krogi kmalu spoznali, da treba z »Gibanjem italijanskim« delavcev racunati kot s svojim najbolj nepomirljivim sovražnikom. Toda to je bila hkrati tudi najboljša legitimacija njegove resnične neodljenosti, kakor tudi pripravni borci, da se v prvih vrtstvih za korist italijanskega delovnega ljudstva, ne pa za svetu popolnoma nerazumljive.

Dne 3. februarja 1952. se v Rimu sestala politična komisija »Gibanja«. Na sestanku je bilo sklenjeno, da je treba vse sile posvetiti boju proti volilni reformi, ki se je zavzemala vladna koalicija centra. Zatem je bilo napisano odprtje tudi s svojo udeležbo na upravnih volitvah in z vsekakdovno dosledno borbo proti sistemu tako imenovanih vezanih list. Končno je bilo na tem sestanku podprtjeno, da ostane strateški tudi radijskega aparata.

Na pomoč so se vrstile upravne volitve v južnih pokrajinal. »Gibanje italijanskih delevacev« je pred tem predlagalo socialistični stranki skupen nastop, skupno neodvisno in enotno socialistično listo. Toda prva se je raje povezala z demokristiani, druga s komunistovci. Na volitvah je »Gibanje« zbralo okrog 30 tisoč glasov, kmalu zatem, ko so bile volitve na Severu, pa samo v pokrajini Trentino 2000 glasov, število, ki se je šest mesecov kasneje na političnih volitvah podvijilo.

Konec novembra 1952. se je v Bologni skupno sestal centralni komite »Gibanja«, in tako imenovana Federacije neodvisnih socialistov, ki je bila ustanovljena na pobudo »Gibanja«. Tu je bil sprejet sklep, da se treba volitve udeležiti z neodvisno socialistično listo. Zatem je bil predmet diskusije pojav padanja vpliva socialističnih skupin med delovnimi množicami, pri čemer je bila neodvisnim socialistom postavljena naloga, da se tudi pripadnik Socialistične stranke pripravijo na to, da se izjavijo o političnem stalnosti svoje stranke.

V nadaljnjem procesu diferenciacije, ki se je eddalje bolj razvijala posebno v okviru socialistične skupine, so se v gibanju vključeni enoedvisni socialisti, postavili konkretnje načoke, ki so jih imeli doseči. Med drugim je bilo rečeno in poučljeno, da »Gibanje italijanskih delevacev« ne gre smatrati za navadno frakcijo komunističnih disidentov, kakor tudi za nekakšno osnovno bodoči tretji socialistični stranki. Program je bil v resničnosti mnogo širši, zakaj postalo je, da ima to gibanje raziskan center za koordinacijo in usmerjanje vseh enoedvisnih pripadnikov socialističnih idej, ne glede na to, kateri politični skupini formljajo. V naslednjem času pa bi se začrtala dolgoročna enotna politična linija, okrog katere bi se pristaši združili v enotni socialistični

Razumljivo, da so kominformisti kmalu zaslužili v tem gibanju svojega najhujšega pogrešarja, soledarskega posrednika, ki se že takoj v začetku dali vse od sebe, da bi ga uničili. Se bolj razumljivo je, da so se pri tem, kakor je nujno navada, obilno poslužili takoj fizičnega terorja, kar najbolj podlega natolcevanju, laži itd. vsega, o čemer skrbi, da je v najlepšem skladu z znanimi metodami kominformovskega prepravljanja. Med drugim so o prioritetu gibanja govorili čas oprijetosti, da se podvzamejo ukrepanje, da se določi takšna linija, ki ne bo odvisna ne od Amerike, ne od SZ.

Hkrati je bilo treba poiskati zaveznike med vsemi, ki so skrbiti kokriščokom nezadovoljstvu, zato tudi oportunitizmu svetovnih bolj ali manj kapitalistov, socialističnih voditev, posebno med levimi sozialdemokratimi. Kakor komunisti, so tudi vladni burzavni krogi kmalu spoznali, da treba z »Gibanjem italijanskim« delavcev racunati kot s svojim najbolj nepomirljivim sovražnikom. Toda to je bila hkrati tudi najboljša legitimacija njegove resnične neodljenosti, kakor tudi pripravni borci, da se v prvih vrtstvih za korist italijanskega delovnega ljudstva, ne pa za svetu popolnoma nerazumljive.

Dne 3. februarja 1952. se v Rimu sestala politična komisija »Gibanja«. Na sestanku je bilo sklenjeno, da je treba vse sile posvetiti boju proti volilni reformi, ki se je zavzemala vladna koalicija centra. Zatem je bilo napisano odprtje tudi s svojo udeležbo na upravnih volitvah in z vsekakdovno dosledno borbo proti sistemu tako imenovanih vezanih list. Končno je bilo na tem sestanku podprtjeno, da ostane strateški tudi radijskega aparata.

Na pomoč so se vrstile upravne volitve v južnih pokrajinal. »Gibanje italijanskih delevacev« je pred tem predlagalo socialistični stranki skupen nastop, skupno neodvisno in enotno socialistično listo. Toda prva se je raje povezala z demokristiani, druga s komunistovci. Na volitvah je »Gibanje« zbralo okrog 30 tisoč glasov, kmalu zatem, ko so bile volitve na Severu, pa samo v pokrajini Trentino 2000 glasov, število, ki se je šest mesecov kasneje na političnih volitvah podvijilo.

Konec novembra 1952. se je

v Bologni skupno sestal centralni komite »Gibanja«, in tako imenovana Federacije neodvisnih socialistov, ki je bila ustanovljena na pobudo »Gibanja«. Tu je bil sprejet sklep, da se treba volitve udeležiti z neodvisno socialistično listo. Zatem je bil predmet diskusije pojav padanja vpliva socialističnih skupin med delovnimi množicami, pri čemer je bila neodvisnim socialistom postavljena naloga, da se tudi pripadnik Socialistične stranke pripravijo na to, da se izjavijo o političnem stalnosti svoje stranke.

V nadalnjem procesu diferen-

ciacije, ki se je eddalje bolj razvijala posebno v okviru socialistične skupine, so se v gibanju vključeni enoedvisni socialisti, postavili konkretnje načoke, ki so jih imeli doseči. Med drugim je bilo rečeno in poučljeno, da »Gibanje italijanskih delevacev« ne gre smatrati za navadno frakcijo komunističnih disidentov, kakor tudi za nekakšno osnovno bodoči tretji socialistični stranki. Program je bil v resničnosti mnogo širši, zakaj postalo je, da ima to gibanje raziskan center za koordinacijo in usmerjanje vseh enoedvisnih pripadnikov socialističnih idej, ne glede na to, kateri politični skupini formljajo. V naslednjem času pa bi se začrtala dolgoročna enotna politična linija, okrog katere bi se pristaši združili v enotni socialistični

Razumljivo, da so kominformisti kmalu zaslužili v tem gibanju svojega najhujšega pogrešarja, soledarskega posrednika, ki se že takoj v začetku dali vse od sebe, da bi ga uničili. Se bolj razumljivo je, da so se pri tem, kakor je nujno navada, obilno poslužili takoj fizičnega terorja, kar najbolj podlega natolcevanju, laži itd. vsega, o čemer skrbi, da je v najlepšem skladu z znanimi metodami kominformovskega prepravljanja. Med drugim so o prioritetu gibanja govorili čas oprijetosti, da se podvzamejo ukrepanje, da se določi takšna linija, ki ne bo odvisna ne od Amerike, ne od SZ.

Hkrati je bilo treba poiskati zaveznike med vsemi, ki so skrbiti kokriščokom nezadovoljstvu, zato tudi oportunitizmu svetovnih bolj ali manj kapitalistov, socialističnih voditev, posebno med levimi sozialdemokratimi. Kakor komunisti, so tudi vladni burzavni krogi kmalu spoznali, da treba z »Gibanjem italijanskim« delavcev racunati kot s svojim najbolj nepomirljivim sovražnikom. Toda to je bila hkrati tudi najboljša legitimacija njegove resnične neodljenosti, kakor tudi pripravni borci, da se v prvih vrtstvih za korist italijanskega delovnega ljudstva, ne pa za svetu popolnoma nerazumljive.

Dne 3. februarja 1952. se v Rimu sestala politična komisija »Gibanja«. Na sestanku je bilo sklenjeno, da je treba vse sile posvetiti boju proti volilni reformi, ki se je zavzemala vladna koalicija centra. Zatem je bilo napisano odprtje tudi s svojo udeležbo na upravnih volitvah in z vsekakdovno dosledno borbo proti sistemu tako imenovanih vezanih list. Končno je bilo na tem sestanku podprtjeno, da ostane strateški tudi radijskega aparata.

Na pomoč so se vrstile upravne volitve v južnih pokrajinal. »Gibanje italijanskih delevacev« je pred tem predlagalo socialistični stranki skupen nastop, skupno neodvisno in enotno socialistično listo. Toda prva se je raje povezala z demokristiani, druga s komunistovci. Na volitvah je »Gibanje« zbralo okrog 30 tisoč glasov, kmalu zatem, ko so bile volitve na Severu, pa samo v pokrajini Trentino 2000 glasov, število, ki se je šest mesecov kasneje na političnih volitvah podvijilo.

Konec novembra 1952. se je

v Bologni skupno sestal centralni komite »Gibanja«, in tako imenovana Federacije neodvisnih socialistov, ki je bila ustanovljena na pobudo »Gibanja«. Tu je bil sprejet sklep, da se treba volitve udeležiti z neodvisno socialistično listo. Zatem je bil predmet diskusije pojav padanja vpliva socialističnih skupin med delovnimi množicami, pri čemer je bila neodvisnim socialistom postavljena naloga, da se tudi pripadnik Socialistične stranke pripravijo na to, da se izjavijo o političnem stalnosti svoje stranke.

V nadalnjem procesu diferen-

ciacije, ki se je eddalje bolj razvijala posebno v okviru socialistične skupine, so se v gibanju vključeni enoedvisni socialisti, postavili konkretnje načoke, ki so jih imeli doseči. Med drugim je bilo rečeno in poučljeno, da »Gibanje italijanskih delevacev« ne gre smatrati za navadno frakcijo komunističnih disidentov, kakor tudi za nekakšno osnovno bodoči tretji socialistični stranki. Program je bil v resničnosti mnogo širši, zakaj postalo je, da ima to gibanje raziskan center za koordinacijo in usmerjanje vseh enoedvisnih pripadnikov socialističnih idej, ne glede na to, kateri politični skupini formljajo. V naslednjem času pa bi se začrtala dolgoročna enotna politična linija, okrog katere bi se pristaši združili v enotni socialistični

Razumljivo, da so kominformisti kmalu zaslužili v tem gibanju svojega najhujšega pogrešarja, soledarskega posrednika, ki se že takoj v začetku dali vse od sebe, da bi ga uničili. Se bolj razumljivo je, da so se pri tem, kakor je nujno navada, obilno poslužili takoj fizičnega terorja, kar najbolj podlega natolcevanju, laži itd. vsega, o čemer skrbi, da je v najlepšem skladu z znanimi metodami kominformovskega prepravljanja. Med drugim so o prioritetu gibanja govorili čas oprijetosti, da se podvzamejo ukrepanje, da se določi takšna linija, ki ne bo odvisna ne od Amerike, ne od SZ.

Hkrati je bilo treba poiskati zaveznike med vsemi, ki so skrbiti kokriščokom nezadovoljstvu, zato tudi oportunitizmu svetovnih bolj ali manj kapitalistov, socialističnih voditev, posebno med levimi sozialdemokratimi. Kakor komunisti, so tudi vladni burzavni krogi kmalu spoznali, da treba z »Gibanjem italijanskim« delavcev racunati kot s svojim najbolj nepomirljivim sovražnikom. Toda to je bila hkrati tudi najboljša legitimacija njegove resnične neodljenosti, kakor tudi pripravni borci, da se v prvih vrtstvih za korist italijanskega delovnega ljudstva, ne pa za svetu popolnoma nerazumljive.

Dne 3. februarja 1952. se v Rimu sestala politična komisija »Gibanja«. Na sestanku je bilo sklenjeno, da je treba vse sile posvetiti boju proti volilni reformi, ki se je zavzemala vladna koalicija centra. Zatem je bilo napisano odprtje tudi s svojo udeležbo na upravnih volitvah in z vsekakdovno dosledno borbo proti sistemu tako imenovanih vezanih list. Končno je bilo na tem sestanku podprtjeno, da ostane strateški tudi radijskega aparata.

Na pomoč so se vrstile upravne volitve v južnih pokrajinal. »Gibanje italijanskih delevacev« je pred tem predlagalo socialistični stranki skupen nastop, skupno neodvisno in enotno socialistično listo. Toda prva se je raje povezala z demokristiani, druga s komunistovci. Na volitvah je »Gibanje« zbralo okrog 30 tisoč glasov, kmalu zatem, ko so bile volitve na Severu, pa samo v pokrajini Trentino 2000 glasov, število, ki se je šest mesecov kasneje na političnih volitvah podvijilo.

Konec novembra 1952. se je

v Bologni skupno sestal centralni komite »Gibanja«, in tako imenovana Federacije neodvisnih socialistov, ki je bila ustanovljena na pobudo »Gibanja«. Tu je bil sprejet sklep, da se treba volitve udeležiti z neodvisno socialistično listo. Zatem je bil predmet diskusije pojav padanja vpliva socialističnih skupin med delovnimi množicami, pri čemer je bila neodvisnim socialistom postavljena naloga, da se tudi pripadnik Socialistične stranke pripravijo na to, da se izjavijo o političnem stalnosti svoje stranke.

V nadalnjem procesu diferen-

ciacije, ki se je eddalje bolj razvijala posebno v okviru socialistične skupine, so se v gibanju vključeni enoedvisni socialisti, postavili konkretnje načoke, ki so jih imeli doseči. Med drugim je bilo rečeno in poučljeno, da »Gibanje italijanskih delevacev« ne gre smatrati za navadno frakcijo komunističnih disidentov, kakor tudi za nekakšno osnovno bodoči tretji socialistični stranki. Program je bil v resničnosti mnogo širši, zakaj postalo je, da ima to gibanje raziskan center za koordinacijo in usmerjanje vseh enoedvisnih pripadnikov socialističnih idej, ne glede na to, kateri politični skupini formljajo. V naslednjem času pa bi se začrtala dolgoročna enotna politična linija, okrog katere bi se pristaši združili v enotni socialistični

Razumljivo, da so kominformisti kmalu zaslužili v tem gibanju svojega najhujšega pogrešarja, soledarskega posrednika, ki se že takoj v začetku dali vse od sebe, da bi ga uničili. Se bolj razumljivo je, da so se pri tem, kakor je nujno navada, obilno poslužili takoj fizičnega terorja, kar najbolj podlega natolcevanju, laži itd. vsega, o čemer skrbi, da je v najlepšem skladu z znanimi metodami kominformovskega prepravljanja. Med drugim so o prioritetu gibanja govorili čas oprijetosti, da se podvzamejo ukrepanje, da se določi takšna linija, ki ne bo odvisna ne od Amerike, ne od SZ.

Hkrati je bilo treba poiskati zaveznike med vsemi, ki so skrbiti kokriščokom nezadovoljstvu, zato tudi oportunitizmu svetovnih bolj ali manj kapitalistov, socialističnih voditev, posebno med levimi sozialdemokratimi. Kakor komunisti, so tudi vladni burzavni krogi kmalu spoznali, da treba z »Gibanjem italijanskim« delavcev racunati kot s svojim najbolj nepomirljivim sovražnikom. Toda to je bila hkrati tudi najboljša legitimacija njegove resnične neodljenosti, kakor tudi pripravni borci, da se v prvih vrtstvih za korist italijanskega delovnega ljudstva, ne pa za svetu popolnoma nerazumljive.

PRIMORSKI DNEVNIK

VREME Vremenska napoved za danes: Lepo z nestalno oblačnostjo in hladnim vetrom. Burja bo pologama ponehala. V prihodnjih dneh se obeta suho vreme. — Včerajšnja najvišja temperatura v Trstu je bila 26 stopinj; najnižja pa 16.8 stopinje.

SPORTNI DNEVNIK

ŠE O PRIPRAVAH ZA EVROPSKO LAHKOATLETSKO PRVENSTVO

Ali je mogoče že govorili o favoritih?

V vseh državah je lahka atletika močno napredovala - Letos bo v Bernu nastopalo okrog 930 atletov iz 28 evropskih držav

Danes teden so bo pričelo v Bernu evropsko lahkootletsko prvenstvo. V tem tenu najkrir ne bodo vedeli slišali pravosti o rezultatih atletov iz posameznih držav, kajti v tem času bodo atleti le še na skupnih treningih, kolikor ne bodo že ved dni prej pripravljani v Švico, da se privadijo tankajšnjemu podnebju. Sicer bodo gotovo tudi na treningih dosezeni še lepi rezultati, (kakršnih mogoče posamezni atleti na samem tekmovanju, ko bo slo zares, ne bodo uspeli ponoviti). Nekateri atleti se nahajajo celo na turnejah in bodo prišli kar naravnost v Bern, kot n. pr. Jugoslovana Mugoša in Milakov, ki sta odšla na Finsko nastopat in bosta od tam odpovedana v Švico kar s finskimi atleti.

Objavili smo v zadnjem času že več pregledov, iz katerih je bilo razvidno, na kakšni stopnji so atleti nekaterih držav.

Danes objavljamo boljše rezultate, ki so jih na svojih državnih prvenstvih dosegli atleti Francije, Nizozemske in Švica. (Pri tem ponovno podudarjamo, da rezultati prvenstva ne pomenijo vedno najboljši rezultat posameznega atleta v tistem letu).

Francozi so dosegli teles rezultate: 100 m: Bonino 10.8; 200 m: Thiam 22.2; 400 m: Degats 47.9, Goudeau 48.2; 800 m: El Mabrouk 1:52.1; 1500 m: Vincend 3:56.8; 5000 m: Mimoun 14:31.6; 10.000 m: Mimoun 30:25.4; 110 m ovire: Dohen 15.0; 400 m ovire: Bart 53.0, Cury 53.0; Steeple: Prat 9.29.8; višina: Thiam 191; daljnina: Wankel 710; troškok: Thiolon 15.14; rekord: palica: Sillon 4.15; krogla: Thomas 15.24; disk: Dart 46.8; kopje: Syrovatsky 59.32; kladivo: Husson 54.61 rekord; Zenke - 300 m: Laurent 2:16.6; 80 m ovire: Laborie 11.3; višina: Peironne 158; daljina: Drou 561.

Boljši rezultati z nizozemskega prvenstva so: 100 m: Saat 10.8; 200 m: Hardeveld 21.8; 800 m: de Kroon 1:54.6; daljina: Vissers 706; Zenke - 30 m ovire: Blankers-Koen 11.4.

V Švici so letos postali pravki slednji atleti: 100 m: Wehrli 10.9; 200 m: Wehrli 21.9; 400 m: Eichenberger 48.0; 1500 m: Sutter 3:59.2; 5000 m: Page 14:46.9; 10.000 m: Schudel 30:41.4 rekord; 110 m ovire: Bernard 14.8; 400 m ovire: Kost 53.3; steeple: Staubli 9:36.2; višina: Wahly 190; troškok: Portman 14.57; palica:

Otdoljeni igralci: Albani (Brescia), Bernasconi (Sampdoria), Cade' I (pojeni Cagliari), Cade' II (Cagliari), Conca (pos. Veroni), Rota (Bologna), Santagostino (Cagliari).

Pridobljeni igralci: Boccardi (posodila Bologna), Cattozzo (Bologna), Fommei (Sampdoria), Longoni (Milan), Rampini (s vrnili iz Salernitanata).

Osnovno moštvo: Bardelli (Seveso); Boniardi, Bravetti; K. Hansen, Santamaria (Biancardi), Fusco (Malinverni); Cattaneo, Manenti, Ghiani (Micheloni), Spartano, Bassetti. — Trener: Andreoli.

NUCI SOLARI je postavila na dvoboju med Francijo in Italijo dva nova italijanska rekorda: na 100 m metuljček v 1:26.7 in na 200 m prsno v 3:05.7.

Kaj so kupili in kaj so prodali italijanski nogometni klubi serije A

Italijanski nogometni sejem se je končal to se pravi, da se je rok, v katerem je bilo dovoljeno prehajanje iz kluba v klub, zaključil. Navajamo razpredelnico, po kateri je razvidno katere igralce so posamezni klubi pridobili in katero so odstopili. Dogaj se tudi, da nekateri klubi posamezne igralce posodijo nekateri pa postanejo po poteki pogodbe prosti, ne da bi jih kateri klub pridobil in imajo še vedno čas, da se odločijo za ta ali oni klub. Razen odstopov in pridobitev navajamo tudi osnovno moštvo posameznih klubov. Sededa se bodo tudi moštva med letom spreminjači in marsikateri igralec, ki je v začetku določen kot stalni na svojem mestu, bo moral prepustiti vlogo drugemu, ki je sedaj označen kot rezerva.

Vendar se zdi, da so v tej razpredelnici le še nekatere negotovosti. Tako smo n. pr. že objavili, da je John Hansen izjavil, da ne bo več igral nogometna. V resnic pa se zdi, da je stvar drugačna. Medtem ko je v razpredelnici še naveden kot član moštva Juventus (sicer je pri njegovem imenu vprašaj, kar pomeni, da stvar ni gotova), pa je po drugih vesteh J. Hansen že postal član Lazio, kar je prejel on sam 15 milijonov. In mogoče je še kje kaj sprememb, ki se stavljavcem razpredelnice še ni bila znana. Za sedaj pa je razpredelnica tak: (v oklepaju je naveden klub, iz ka-

terega je igralec prišel ali v katerega odhaja.

ATALANTA

Otdoljeni igralci: Albani (Brescia), Bernasconi (Sampdoria), Cade' I (pojeni Cagliari), Cade' II (Cagliari), Conca (pos. Veroni), Rota (Bologna), Santagostino (Cagliari).

Pridobljeni igralci: Boccardi (posodila Bologna), Cattozzo (Bologna), Fommei (Sampdoria), Longoni (Milan), Rampini (s vrnili iz Salernitanata).

Osnovno moštvo: Stefani (Boccardi); Cattozzo, Corsini: Villa, Fommei, Angelieri (Rampini); Longoni, Annovazzi, Rasmussen, Bassetto, Cergoli (Nuovo). — Trener: Bonizzoni.

BOLOGNA

Otdoljeni: Boccardi (poso. Atalanti), Cattozzo (Atalanta), La Forgia (pos. Udine), Monterastelli (pos. Pesca), Zanini (pos. Venezia).

Pridobljeni: Bendin (s vrnili iz Venezie), Danelon (Aquileia), Leskovic (Saic), Pascato (Saic), Rota (Atalanta), Turbar (Udine).

Osnovno moštvo: Giorelli; Rota, Ballacci, Pilmark, Greco (Turbar), Jensen, Cervellati, Pivatelli, Bonafon, Pozzan, Cappello. — Trener: Viani.

CATANIA

Otdoljeni: Bearzot (Tori), Boniardi (Parma), Marin (s vrnili iz Milana), Perni (Prato).

Pridobljeni: Bardelli (Como), Boniardi (Como), Ghiani (Como), K. A. Hansen (Sampdoria), Malinverni (Empoli), Spartano (Brescia).

Pridobljeni: Bernardin (Spal), Bonifaci (Nizza), Invernizzi (se vrnili iz Udine), Lombardi (se vrnili iz Salernitanate), Maz-

tereg je igralec prišel ali v katerega odhaja.

FIorentina

Otdoljeni: Bacci (Torino), Colla (Prato), Gasperini (Brescia), Magli (Udine), Novelli (Torino).

Pridobljeni: Bazzoli (Venezia), Cattaneo, Manenti, Ghiani (Micheloni), Spartano, Bassetti. — Trener: Andreoli.

JUVENTUS

Otdoljeni: Bertuccelli (Roma), Del Grossi (pos. Monzi), Emoli (pos. Genoi), Giarrizzo (pos. Pro Patrii), Parola (Lazio), Ricagni (Milan).

Pridobljeni: Bronée (Roma), Colombo (se vrnili iz Monze), Garzena (se vrnili iz Alessandria), Mannucci (Pro Patria), Turchi (Bologna).

Osnovno moštvo: Costagliola, Magnini, Cervato (Capucci), Chiappella, Rosetta, Segato (Orzani); Mariani (Bizzarri), Green, Virgili, Grattan (Buzzini), Vidal. — Trener: Bernardini.

GENO

Otdoljeni: nične.

Pridobljeni: Biagini (Empoli), Emoli (pos. Juventus).

Osnovno moštvo: Franzosi (D'Ambrosi); Cardoni, Biscatini (Melandri); Corrente, Carlini (De Angelis), Gremese; Frizzi (Corso), Larsen, Damonte (Fiorito), Pravisan (Biagi), Carapellese. — Trener: Sarosi.

INTER

Otdoljeni: Broccini (Spal), Buzzi (Fiorentina), Cavalli (Pavia), Fattori (Brescia), Giovannini (Lazio), Morin (Spal), Nyers (Roma), Odling (Sanremo), Zambari (pos. Fioren-

tin).

Pridobljeni: Bernardin (Spal), Boniardi (Como), Ghiani (Como), K. A. Hansen (Sampdoria), Malinverni (Empoli), Spartano (Brescia).

Pridobljeni: Bearzot (Tori), Boniardi (Parma), Marin (s vrnili iz Milana), Perni (Prato).

Pridobljeni: Bernardin (Spal), Boniardi (Como), Ghiani (Como), K. A. Hansen (Sampdoria), Malinverni (Empoli), Spartano (Brescia).

Nadaljevanje jutri)

Tudi Jugoslovani v Solingenu

Letošnje svetovno prvenstvo kolesarjev bo od 21. do 29. avgusta v zahodnonemškem mestu Solingenu. Poleg ostalih najboljših svetovnih vozačev bo med amaterji nastopila tudi jugoslovanska ekipa v postavi Petrović, Ročić, Della Santa, Lakić, Varga, Kolevska.

Po uspehu ekipe je posameznik na posameznih posameznikov na nedvino dirki v kemični letnici v Solingenu.

Sto moških in petdeset ženskih raznih narodov bo zelo na strške prirediteljev; izbrali jih bodo sorazmerno po uspehih v pretekli sezoni. Za ostalih 780 tekmovalcev pa bodo morale skrbeti njihove zvezde.

Ruski število prijavljenih atletov je organizatorje prvenstva prisilil, da spremeni program; potrebnih bo namreč več predtekmovanj, kot so prvotno računalni. Nov program bo objavljen ta teden.

Veliko število prijavljenih atletov je organizatorje prvenstva prisilil, da spremeni program; potrebnih bo namreč več predtekmovanj, kot so prvotno računalni. Nov program bo objavljen ta teden.

Vsekakor so prekorčeni vsi doseganjih rekordov, bodisi glede števila atletov bodisi glede števila udeležencev držav. L. 1934 in 1938 je sodelovalo 25 držav, l. 1946 in 1950 pa 23. Letos pa bo od 29 držav, ki so člane Mednarodne lahkootletske zveze, odsotno samo Albanija.

Z 930 atleti bo 238 dirigentov v strokovjakov. Najbolj mogoča je ruska reprezentanca, ki so v pretekli sezoni dosegli 48 atletov, 26 atletin v 28 voditeljev. Na koncu je bil 238 atletov, 46 atletov, 9 voditeljev, nato Francija (16, 40, 19), Finska (9, 55, 0), Svica (9, 57, 8), Velika Britanija (17, 47, 9), Švedska (14, 40, 16).

Druge reprezentance pa bodo tako zastopane: Belgija (4, 32, 8), Bolgarija (3, 13, 6), Danska (1, 10, 5), Grčija (2, 9, 8), Holandska (9, 17, 8), Irsko (0, 3, 2), Islandija (0, 12, 2), Italija (7, 20, 9), Lichtenstein (0, 4, 2), Luksemburg (0, 4, 2), Norveška (2, 23, 5), Avstrija (14, 13, 8), Portugalska (0, 11, 5), Romunija (8, 28, 14), Saar (6, 7, 4), Španija (0, 7, 5), Češkoslovaška (17, 36, 1), Turčija (1, 23, 5), Madžarska (12, 40, 10), Jugoslavija (6, 20, 7).

Izmed 28 reprezentanc sta si ruska in švedska reprezentanca (podatki za švedsko reprezentanco v gornjem pregledu manjkajo) izbrali najdražja bivališča, Rusi stanujejo v Hotelu Savoy v centru Berna, Svedi pa v Gurtenkulmu. V obeh znaša cena za dnevno oskrbo 30 frankov dnevno. Bolj skromna, istočasno pa mogoče tudi bolj prijazna bivališča pa so si izbrali Danska, Velika Britanija, Holandska, Jugoslavija, Lichtenstein, Islandska, Avstrija in Portugalska, katerih atleti bodo stanovali v zveznem inštitutu za šport v Maglingenu v pogorju Jura.

Neverjetno poskusu ruskega svetovnega rekorda v štafeti 4 x 100 m se je imelo na 10. septembra v Švedski vmesni prvenstvu obdržalo Puskasa, ki je bil 2 gola. Ostale gole so dali Kocsis, Boszik in Czibor. V Honvedu igra 7 državnih reprezentantov.

Zenske:

100 m: 1. Köhler (Vzh. Nemčija) 12'11".

400 m: 1. Seliger (Vzh. Nemčija) 49'6".

Višina: 1. Belczev (Bolg.) 19.0 m.

100 m: 1. Magdas (Romun.) 10'6".

200 m: 1. Deheny (Madž.) 5'22"8".

800 m: 1. Barvas (Madž.) 1'56"4".

4 x 100 m: 1. Romunija 42'5".

Palica: 1. Janisevski (Poljska) 4 m.

Moški:

Kopje: 1. Kecskes (Madž.) 63'32 m.

400 m: 1. Seliger (Vzh. Nemčija) 49'6".

Višina: 1. Belczev (Bolg.) 19.0 m.

100 m: 1. Magdas (Romun.) 10'6".

200 m: 1. Deheny (Madž.) 5'22"8".

800 m: 1. Barvas (Madž.) 1'56"4".

4 x 100 m: 1. Romunija 42'5".

Palica: 1. Janisevski (Poljska) 4 m.

Zenske:

100 m: 1. Köhler (Vzh. Nemčija) 12'11".

400 m: 1. Kazi (Madž.) 57" (nov. madž. rek.).

80 m ovire: 1. Köhler (Vzh. Nemčija) 11'5".

Disk: 1. Manoliu (Romun.) 43'57 m.

Daljina: 1. Penzes (Madž.) 5'52 m.